

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Budżetowa

2010/2038(INI)

22.3.2010

PROJEKT OPINII

Komisji Budżetowej

dla Komisji Gospodarczej i Monetarnej

w sprawie długoterminowej stabilności finansów publicznych w gospodarce
wychodzącej z kryzysu
(2010/2038(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Ivailo Kalfin

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Budżetowa zwraca się do Komisji Gospodarczej i Monetarnej, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- A. mając na uwadze fakt, że choć w 2005 r. pakt na rzecz stabilności i wzrostu został poddany przeglądowi, nie zdołał on zapobiec aktualnemu kryzysowi;
- B. mając na uwadze, że trwałość finansów publicznych ma znaczenie nie tylko dla całej Europy, ale szczególnie dla wspólnego budżetu europejskiego;
- C. mając na uwadze, że choć wspólny budżet europejski stanowi ok. 1% europejskiego DNB, powinny odnosić się do niego ogólne zasady i leżące u ich podstaw założenia „trwałości”;
 1. wspiera założenie, że lepsza koordynacja polityki gospodarczej w poszczególnych państwach Unii Europejskiej to konieczność, która przynosi dodatkowe korzyści;
 2. przyznaje, że pakt na rzecz stabilności i wzrostu nie jest wystarczającym narzędziem harmonizacji polityki fiskalnej i gospodarczej państw członkowskich;
 3. opowiada się zatem za dokonaniem przeglądu mechanizmów mających przywrócić konwergencję gospodarek krajów członkowskich UE;
 4. jest zdania, że przegląd celów i mechanizmów konwergencji gospodarek krajowych powinien zostać przeprowadzony jak najszybciej, między innymi w celu określenia potencjalnych skutków podwyższenia europejskiej wartości dodanej budżetu UE;
 5. zwraca uwagę, że długoterminowa stabilność finansów publicznych ma również podstawowy związek z budżetem UE i jego finansowaniem;
 6. przypomina, że w aktualnej, niezadowolającej formie budżetu aż 70% funduszy Unii pochodzi nie z zasobów własnych, ale bezpośrednio z budżetów krajowych państw członkowskich w formie „składek” z DNB; podkreśla zaniepokojenie faktem, że Unia Europejska winiona jest za kryzysy, niezależnie od tego, czy są one wynikiem niezrównoważonej polityki, czy też nie, dlatego też składki budżetowe postrzegane są jako „dodatkowe obciążenie” budżetów krajowych, brak zaś uznania dla wspólnych korzyści oraz europejskiej wartości dodanej;
 7. podkreśla pozytywną rolę budżetu UE w łagodzeniu skutków kryzysu poprzez finansowanie europejskiego planu naprawy gospodarczej oraz przekazanie funduszy na priorytetowe pod tym względem dziedziny;
 8. jest zdania, że agencje ratingowe nie powinny być jedynymi instancjami odpowiedzialnymi za ocenę długu publicznego, jako że jest to zadanie, które można lepiej zrealizować za pomocą mechanizmu dodatkowej oceny wartości godziwej takiego długu;
 9. w związku z tym zachęca do wysiłków na rzecz konwersji nadmiernych dostępnych

oszczędności w skoordynowane wydatki inwestycyjne za pomocą polityki fiskalnej.